

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvy Šiškeové a soudců Ivo Pospíšila a Petra Pospíšila v právní věci žalobce: **JUDr. J. H., Ph.D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 424/16, Praha 2, o žalobě proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 7. 4. 2025, č. j. MSP-10/2025-ODKA-ROZ/5, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 3. 2026, č. j. 10 A 64/2025-80, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne ze dne 12. 3. 2026, č. j. 10 A 64/2025-80.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Tato věc se týká žádosti žalobce o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žalobce po žalovaném požadoval poskytnutí rozsáhlé dokumentace (korespondence) související s mezistátní stížností Lichtenštejnského knížectví proti České republice ze dne 19. 8. 2020, projednávané Evropským soudem pro lidská práva (ESLP) pod č. 35738/20.

[2] Městský soud v Praze rozsudkem označeným v záhlaví zrušil rozhodnutí žalovaného a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl totiž zjednodušeně řečeno k závěru, že nebylo namístě odmítat žalobcovu žádost v plném rozsahu. V řízení je sice dán důvod pro výluky z poskytnutí určitých informací, nikoli však informací všech.

[3] Proti rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále „stěžovatel“) kasační stížnost a navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud (NSS) přiznal odkladný účinek. Tento návrh odůvodnil tím, že v probíhajícím řízení o mezistátní stížnosti u ESLP, jehož se týká žádost o informace, jde mj. o majetek v hodnotě převyšující hodnotu 35 miliard korun českých. Pokud by stěžovatel již nyní žalobci poskytl některé informace, mělo by následné

rozhodnutí NSS již jen akademickou povahu. Podle stěžovatele nehrozí přiznáním odkladného účinku vznik újmy jiným osobám, neboť má jen dočasný charakter. Poskytnutí informací již nyní by naopak nevratně zasáhlo do zájmů České republiky. Přiznání odkladného účinku tak podle stěžovatele neodporuje veřejnému zájmu. Veřejný zájem na zaručení rovnosti stran v řízení před ESLP totiž dosahuje takové intenzity, že převažuje nad zájmem žalobce, který prostřednictvím žádosti o informace vykonává veřejnou kontrolu. Stěžovatel k tomu odkázal na usnesení NSS ze dne 11. 4. 2025, č. j. 8 As 72/2025 - 39.

[4] Městský soud podle stěžovatele nedostatečně zohlednil, že v tuto chvíli nelze označit informace, které vládní zmocněnec před ESLP ještě využije, a které nikoli. Městský soud také nepřihlédl k tomu, že omezení žalobcova práva na informace je dočasné, neboť po pravomocném skončení řízení před ESLP již nebude nic bránit v tom, aby byly informace žalobci poskytnuty. Podle stěžovatele je přiznání odkladného účinku v souladu s judikaturou NSS.

[5] Žalobce ve svém vyjádření s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Možnost, že by se rozhodnutí NSS stalo pouze „teoretickým“, nepředstavuje újmu postačující pro přiznání odkladného účinku. Stěžovatel navíc opomíjí podstatu napadeného rozsudku, podle něhož má žalobci poskytnout ty informace, které nemohou mít dopad na rovnost stran v řízení před ESLP, neboť se vztahují k již použitým argumentům. Nemožnost vzniku újmy je tak podle městského soudu podmínkou už pro samotné poskytnutí informací.

[6] Tvrdí-li stěžovatel, že požadované informace nelze „materiálně oddělit“, jde vzhledem k závěrům městského soudu o mylné tvrzení, jímž se stěžovatel snaží vyhnout své povinnosti poskytnout jen ty informace, které nemohou ohrozit rovnost stran v řízení před ESLP.

[7] Žalobce je přesvědčen, že dodatečné zveřejnění protistraně již známého argumentu tedy již nemůže mít na probíhající řízení před ESLP negativní vliv. Připomněl, že odkladný účinek je v případě kasační stížnosti podané správním orgánem přiznáván jen ve výjimečných případech. Stěžovatelovy důvody pro přiznání odkladného účinku jsou účelové a spekulativní a jeho tvrzení neprokazují vznik újmy. Žaloba směřovala ke kontrole výkonu soudní moci ve vnitrostátních sporech o lichtenštejnské dědictví. Upření práva na tuto kontrolu veřejné moci prostřednictvím práva na informace je v projednávané věci velmi závažné.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně.* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[9] Přiznání odkladného účinku má mimořádný charakter a má být vyhrazeno pouze pro ojedinělé případy; soud jím totiž ještě před meritorním rozhodnutím prolamuje právní

pokračování

účinky pravomocného rozhodnutí, jež je potřeba považovat za zákonné a věcně správné, dokud není zákonným postupem zrušeno (usnesení NSS ze dne 22. 12. 2003, č. j. 7 A 115/2002-67, č. 760/2006 Sb. NSS).

[10] Je-li stěžovatelem v řízení o kasační stížnosti žalovaný správní orgán, nelze hovořit o subjektivních právech, která může výkon napadeného rozhodnutí ohrozit. Ve výjimečných případech nicméně může být odkladný účinek přiznán, bude-li to vyžadovat ochrana důležitého veřejného zájmu, „*jehož ohrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám a jež nebude v rozporu s jiným veřejným zájmem*“ (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS).

[11] NSS dospěl k závěru, že zákonné předpoklady pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou splněny.

[12] Stěžovatel dostatečně tvrdil, v čem v posuzovaném případě újma a její intenzita spočívá. Podle něj má spočívat v ohrožení rovnosti stran v soudním řízení mezi Lichtenštejnským knížectvím a Českou republikou vedeném u ESLP, resp. v nevratné povaze tohoto ohrožení.

[13] NSS si je vědom toho, že městský soud „jen“ zrušil stěžovatelovo rozhodnutí a nevydal tzv. informační příkaz ve smyslu § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím (jako např. ve věci sp. zn. 8 As 72/2025, na niž odkázal stěžovatel), ale stěžovatele „pouze“ zavázal žádost o poskytnutí informace opětovně posoudit. V takovém případě podle judikatury NSS důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zpravidla bez dalšího naplněny nejsou (usnesení ze dne 17. 8. 2020, č. j. 10 As 244/2020-30, bod 2, ze dne 13. 11. 2023, č. j. 10 As 257/2023-29, bod 8, nebo ze dne 28. 5. 2025, č. j. 2 As 95/2025-53, bod 12).

[14] Městský soud však v rámci svého závazného právního názoru vyslovil závěr, že se zákonná výluka nevztahuje na všechny žalobcem požadované informace. Stěžovatel tedy má v dalším řízení uvážit, které z požadovaných informací poskytne. Tím, že městský soud vyslovil názor, že *některé* (dosud blíže neupřesněné) informace mají být poskytnuty, se jeho závazný právní názor svým dopadem blíží informačnímu příkazu, neboť z něj plyne, že alespoň část informací má stěžovatel poskytnout. Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti popsal rizika spojená s „předčasným“ poskytnutím informací. Také vysvětlil, proč s ohledem na procesní strategii v řízení před ESLP nelze v současné době oddělit ty informace, jež by bylo možné již nyní poskytnout, od informací, u nichž tento postup před skončením řízení o mezistátní stížnosti není možný bez ohrožení rovnosti stran v probíhajícím řízení. Uvedl, že po ukončení řízení před ESLP nebude důvod žalobci požadované informace neposkytnout. Žalobce s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí a tvrdí, že se stěžovatel pouze snaží poskytnutí informací oddálit.

[15] Vzhledem k charakteru věci, již se žádost o informace týká, tedy probíhajícího řízení o mezistátní stížnosti vedeného u ESLP, v níž jde o závažný zájem České republiky, jenž je podle tvrzení stěžovatele mj. materiální (a to nezanedbatelný), dospěl NSS k závěru, že je namíste kasační stížnosti v tomto případě odkladný účinek přiznat, neboť hrozící újma,

kteřá by mohla vzniknout poskytnutím informací dříve, než NSS rozhodne o kasační stížnosti, je závažná.

[16] Kasační soud v usnesení ze dne 28. 6. 2023, č. j. 4 As 214/2023-19, uvedl: „*Pokud by Nejvyšší správní soud vyřešil právní otázku ve prospěch stěžovatele, tj. napadený rozsudek městského soudu by zrušil, a tím zbavil povinný subjekt povinnosti poskytnout vyžádané informace, a přitom by nepřiznal kasační stížnosti odkladný účinek, šlo by u stěžovatele o úspěch v podstatě akademický, neboť informace by mezitím již byla poskytnuta. Přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti za této situace nemůže představovat újmu na právech žalobce nepoměrně větší, než jaká hrozí stěžovateli. Odkladný účinek kasační stížnosti totiž znamená toliko dočasné odložení výkonu napadeného rozsudku do doby, než bude o kasační stížnosti s konečnou platností rozhodnuto. Jde tak „pouze“ o případné odložení poskytnutí informace na pozdější dobu, která odpovídá délce řízení o kasační stížnosti. To nepředstavuje újmu natolik závažnou, že by převážila nad újmou způsobenou nezvratnými následky, které by nastaly v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správní soud ze dne 24. 7. 2019, č. j. 5 As 170/2019-18).“*

[17] Ačkoli se odkazované usnesení vztahuje k situaci, v níž byl vydán tzv. informační příkaz podle § 16 odst. 6 zákona o svobodném přístupu k informacím, vycházel z něj NSS např. i v usnesení ze dne 20. 3. 2025, č. j. 2 As 47/2015 - 14, v němž také přiznal odkladný účinek kasační stížnosti v situaci, kdy zrušení rozhodnutí ve věci žádosti o informace ze strany městského soudu nenásledoval informační příkaz.

[18] K otázce absence rozporu s důležitým veřejným zájmem NSS přisvědčil stěžovateli v tom, že v nynější věci je nezbytné dát dočasně přednost ochraně jím tvrzeného veřejného zájmu, a to právě s ohledem na nevratné následky, které by nastaly v případě, pokud by účinky napadeného rozsudku nebyly odloženy. V případě sporu o to, zda měla či neměla být požadovaná informace poskytnuta, je namíste chránit tyto informace do doby, než NSS rozhodne o věci samé (srov. již citovanou judikaturu).

[19] V souladu se svou judikaturou proto NSS na věc aplikoval princip předběžné opatrnosti, podle nějž, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození důležitého veřejného zájmu, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají takovému poškození zabránit (přiměřeně srov. např. usnesení NSS ze dne 26. 2. 2021, č. j. 73/2021-20, či ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 As 128/2018 - 42).

[20] NSS proto podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[21] Usnesení o přiznání odkladného účinku může soud i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku je rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat rozhodnutí o věci samé (usnesení NSS ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

pokračování

V Brně dne 22. dubna 2026

Sylva Šiškeová  
předsedkyně senátu